

3/1/20

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJECI
Erazma Barčića 5

Poslovni broj: 10 UsI-793/2019-17

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Danici Vučinić, uz sudjelovanje zapisničarke Sanje Misirača, u upravnom sporu tužitelja Ćuf d. o. o. u stečaju, sa sjedištem u Zagrebu, Francesca Tenchinija 2/A, kojeg zastupa opunomoćenik Marko Zagorac, odvjetnik u Rijeci, Ante Starčevića 5, protiv tuženika Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske, Uprave za građansko, trgovačko i upravno pravo, Zagreb, Ulica grada Vukovara 49, uz sudjelovanje zainteresirane osobe LNG Hrvatska d. o. o., sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 80, kojeg zastupa opunomoćenik mr. sc. Davorin Cmrečki, odvjetnik u Zagrebu, Petrinjska ulica 45/IV i opunomoćenik Toni Caratan, zaposlenik zainteresirane osobe, radi stupanja u posjed u tijeku postupka nepotpunog izvlaštenja nekretnine, 31. prosinca 2019.,

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži poništenje rješenja tuženika Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske, Uprave za građansko, trgovačko i upravno pravo, KLASA: UP/I-943-06/19-01/7, URBROJ: 514-05-02-01-02/17-19-05 od 15. svibnja 2019.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovoga spora.

III. Nalaže se tužitelju da nadoknadi zainteresiranoj osobi troškove ovog upravnog spora u iznosu od 6.250,00 kn (šeststisućaidvjestopedesetkuna) u roku od 60 dana od dana dostave pravomoćne odluke o troškovima ovoga upravnog spora, dok se u preostalom dijelu odbija zainteresirana osoba za nadoknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Rješenjem Ministarstva pravosuđa, Uprave za građansko, trgovačko i upravno pravo, KLASA: UP/I-943-06/19-01/7, URBROJ: 514-05-02-01-02/17-19-05 od 15. svibnja 2019., točkom I. izreke trgovačkom društvu LNG Hrvatska d. o. o., u ime i za račun Republike Hrvatske, dopušta se stupanje u posjed u tijeku postupka nepotpunog izvlaštenja nekretnine označene kao zk. č. br. 14102/2, Dina šuma površine 4624 m², upisane u z. k. ul. 4627, k. o. Omišalj i to: a) na središnjem dijelu zk. č. br. 14102/2 k. o. Omišalj, zemljišno-knjižno vlasništvo trgovačkog društva Ćuf d. o. o. iz Zagreba, u 1/1 dijela, u širini 5 m s obje strane, mjereno od osi plinovoda, odnosno ukupne širine 10 m, u površini nepotpunog izvlaštenja od 103m², b) na središnjem dijelu zk. č. br. 14102/2 k. o. Omišalj, zemljišno-knjižno vlasništvo trgovačkog društva Ćuf d. o. o. iz Zagreba, u 1/1 dijela, u širini 5 m s obje strane mjereno do osi visokonaponskog kabela, odnosno ukupne širine 10 m, u površini nepotpunog izvlaštenja

od 45 m², a sve kako je prikazano u geodetskoj situaciji s katastarskim planom ucrtanim trasama i pripadnim obuhvatima, koja je sastavni dio Elaborata nepotpunog izvlaštenja za otpremu plinovod, priručni vodovod i visoko naponski kabel LNG terminala na otoku Krku. Točkom II. izreke rješenja, naloženo je trgovačkom društvu Ćuf d. o. o. iz Zagreba predati u posjed korisniku izvlaštenja predmetnu nekretninu iz točke I. izreke rješenja, izjavom na zapisnik od Ministarstva pravosuđa, Uprave za građansko, trgovačko i upravno pravo, Sektora za propise izvlaštenja, Naknade za oduzetu imovinu i upravni nadzor, Područna jedinca Rijeka, najkasnije do 30. svibnja 2019. do 12 sati. Točkom III. izreke rješenja je utvrđeno da ako trgovačko društvo Ćuf d. o. o. iz Zagreba ne izvrši predaju posjeda predmetne nekretnine do roka određenog u točki II. izreke rješenja, 31. svibnja 2019. u 11,30 sati na licu mjesta, da će se izvršiti prisilno uvođenje u posjed korisnika izvlaštenja u nazočnosti voditelja postupka i stalnog sudskog vještaka za geodeziju Igora Gulana iz trgovačkog društva Geodezija d. o. o. Šibenik. Točkom IV. izreke rješenja je utvrđeno da je trgovačko društvo LNG Hrvatska d. o. o., iz Zagreba uplatilo na poseban račun otvoren kod Ministarstva pravosuđa iznos naknade od 15.028,08 kuna utvrđen procjembenim elaboratima stalnih sudskih vještaka, postupka osiguranja dokaza o stanju i vrijednosti nekretnine iz točke I. izreke rješenja. Točkom V. je utvrđeno da ako korisnik izvlaštenja stupi u posjed izvlaštene nekretnine u tijeku postupka izvlaštenja, a prijedlog za izvlaštenje bude odbijen, da vlasnik ima prav ona naknadu štete koju je korisnik izvlaštenja nanio stupanjem u posjed nekretnina iz točke I. izreke rješenja, dok je točkom VI. izreke rješenja utvrđeno da vlasnik nekretnine ima pravo sabrati usjeve i skupiti plodove koji su sazrijeli u vrijeme stupanja u posjed korisnika izvlaštenja, a točkom VII. izreke rješenja je utvrđeno da o troškovima stupanja u posjed nekretnine u tijeku postupka izvlaštenja će se odlučiti posebnim rješenjem.

Tužitelj je ovom Sudu pravodobno podnio tužbu kojom osporava zakonitost rješenja tuženik, te u bitnome navodi, odnosno poziva se na odredbu članka 41. Zakona o izvlaštenju i određivanju naknade (dalje ZION) i ističe kako tužitelju nije dostavljen prijedlog za izvlaštenje i nema službenu informaciju da bi postupak bio pokrenut i samim time smatra kako nije ispunjen osnovni uvjet za donošenjem rješenja o stupanju u posjed i ističe da je na taj način postupljeno suprotno odredbama članka 30. i 52. Zakona o općem upravnom postupku (dalje ZUP), čime je onemogućeno tužitelju da se izjasni o svim činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima važnim za rješavanje upravne stvari i ističe da je na raspravi održanoj 30. travnja 2019. tražio da mu se dodjeli razuman rok za očitovanje na sve važne činjenice, okolnosti pravnog pitanja, ali da je takav zahtjev odbijen raspravnim zaključkom od 30. travnja 2019. bez ikakvog obrazloženja. Dalje se poziva na odredbu članka 11. Zakona o terminalu za ukapljeni prirodni plin, te ističe da je prijedlog trebao biti podnesen od strane Republike Hrvatske zastupane po društvu LNG Hrvatska d. o. o., ali da je vidljivo kako prijedlog je podnesen od strane društva LNG Hrvatska d. o. o. i da se u istome ne navodi da bi to društvo postupalo u ime i za račun Republike Hrvatske i da je stoga trebalo takav prijedlog i odbaciti. Dalje ističe da je prijedlog za stupanje u posjed nekretnine za koju je podnesen prijedlog za izvlaštenje se može podnijeti jedino ukoliko je postupak izvlaštenja u tijeku, što da nedvojbeno proizlazi iz članka 41. ZION-a i da je bitno pitanje da li je postupak izvlaštenja pokrenut, da ZION ne propisuje kada se ima smatrati da je postupak izvlaštenja pokrenut, ali da tu pravu prazninu upotpunjuje ZUP u članku 40., te ukoliko je prijedlog za izvlaštenje i podnesen, da taj prijedlog nije uredan iz tri razloga, jer je podnesen od strane neovlaštene osobe, da uz prijedlog za izvlaštenje nije dostavljena pravomoćna lokacijska dozvola koja je nužan uvjet propisan člankom 29. ZION-a i da je vlasnik nekretnine koja je predmet izvlaštenja pogrešno označen, čime je prekršena odredba iz članka 29. ZION-a. Ističe da je protiv I. izmjene i dopune lokacijske dozvole Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja od 26. listopada 2018., pokrenut upravni spor koji je trenutno u žalbenom postupku pred Visokim upravni sudom

Republike Hrvatske, a koji se postupak vodio pred Upravnim sudom u Rijeci, pod poslovnim brojem: UsI-1658/2018, te ističe da stoga ne postoji pravomoćna lokacijska dozvola i da nije stoga ispunjen osnovni uvjet da bi se donijelo rješenje iz članka 41. ZION-a, te ističe da je sukladno odredbi iz članka 41. stavak 3. ZION-a korisnik izvlaštenja da je uz zahtjev za stupanje u posjed nekretnine koja se izvlašćuje morao dostaviti dokaz da je iznos iz procjemenog elaborata uplaćen na poseban račun tuženika, a da društvo LNG Hrvatska d. o. o., takav dokaz nije dostavilo u spis i sve da se i uzme da je postupak osiguranja proveden pred nadležnim tijelom, a što nije, da to ne bi promijenilo na stvari u pogledu zakonskog zahtjeva iz članka 41. stavak 3. ZION-a jer je u okviru postupka sukladno odredbi iz članka 19. stavak 4. Zakona o procjeni vrijednosti nekretnina, u odnosu na nekretninu koja je predmet ovog postupka sačinjena druga procjena po Visokom procjeniteljskom povjerenstvu, koja procjena je dostavljena u upravni spis iz koje je razvidno da je procijenjeni iznos veći od onoga koji je uplaćen na poseban račun, iz čega je evidentno da nisu ispunjene zakonske pretpostavke iz članka 41. stavak 3. ZION-a. Ističe da je tužitelj na raspravi u upravnom postupku održanoj 30. travnja 2019. predložio da se društvo Gasfin s. a., sa sjedištem u Luxembourg, pozove da kao hipotekarni vjerovnik na nekretninama koje su predmet ovog postupka, sudjeluje kao zainteresirana stranka, o kojem prijedlogu je tuženik propustio odlučiti. U daljnjem tekstu tužbe tužitelj se očitovao na tuženikove navode u svezi naprijed navedenih prigovora tužitelja, te predlaže da se poništi rješenje tuženika.

Tuženik se u odgovoru na tužbu očitovao na navode tužitelja, te se poziva na razloge iznijete u obrazloženju pobijanog rješenja i predlaže da se tužba odbije.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu u bitnome navodi da sukladno ZION-u, da je postupak stupanja u posjed izvlaštene nekretnine u tijeku postupka izvlaštenja sukladno odredbi članka 41., različit od postupka izvlaštenja i da su stoga neosnovani navodi tužitelja koji su usmjereni na postupak izvlaštenja i postupak osiguranja dokaza o stanju i vrijednosti nekretnine obzirom da se tužbom pobija rješenje koje se odnosi na stupanje u posjed sukladno odredbi članka 41. ZION-a, te ističe da je prijedlog za nepotpuno izvlaštenje nekretnina zaprimljen kod tuženika 14. prosinca 2018. i specificiran nadopunom od 26. ožujka 2019. i da pravilno obrazlaže tuženik kada navodi da ni opća pravila ZUP-a, ni posebna pravila ZION-a, ne vezuju pokretanje postupka s trenutkom saznanja vlasnika nekretnine da je postupak pokrenut, da je neosnovan prigovor tužitelja da mu nije bilo poznato da je pokrenut postupak nepotpunog izvlaštenja budući da je Prijedlogom za zabilježbu postupka nepotpunog izvlaštenja ustanovljenjem službenosti u zemljišnim knjigama od 27. ožujka 2019., tužitelj obavješten o prijedlogu tuženika da se na predmetnoj nekretnini u zemljišnim knjigama izvrši zabilježba postupka nepotpunog izvlaštenja ustanovljenjem služnosti, što je i zabilježeno u zemljišnim knjigama, Zemljišno knjižnog odjela Krk, Općinskog suda u Crikvenici. Dalje ističe da se tužitelj očitovao na dopis Ureda državne uprave u Primorsko – goranskoj županiji od 22. studenoga 2017. i to dana 11. prosinca 2017., što znači da je bio upućen s pokrenutim postupkom izvlaštenja, te smatra da je tužitelju omogućeno izjašnjavanje o svim činjenicama i okolnostima, budući je ibo saslušan u postupku, odnosno na raspravi u predmetu stupanja u posjed u predmetne nekretnine održanim 30. travnja 2019., te ističe kako se predmetni postupak provodi radi hitnog stupanja korisnika izvlaštenja u posjed nekretnine, što proizlazi iz Odluke o proglašenju projekta LNG terminal strateškim investicijskim projektom Republike Hrvatske, kao i izmjene iste Odluke u cilju terminskog poštivanja primjene odredaba Zakona o strateškim i investicijskim projektima Republike Hrvatske. U odnosu na navode da je prijedlog za stupanje u posjed trebao biti podnesen od strane Republike Hrvatske zastupane po trgovačkom društvu LNG Hrvatska d. o. o., smatra da je to suprotno odredbama Zakona o terminalu za ukapljeni prirodni plin i to odredbi članka 11. i vodeći se nomotehničkom logikom i pravnim slijedom

naprijed navedenih propisa, da iste treba tumačiti na način da se radnje zainteresirane osobe smatraju radnjama Republike Hrvatske, dalje ističe da je zainteresirana osoba podnijela prijedlog za izvlaštenje, kao i zahtjev za stupanje u posjed na temelju pravomoćne lokacijske dozvole od 29. srpnja 2015. i rješenje o produženju važenja lokacijske dozvole od 16. listopada 2017., da je stoga netočan navod tuženika da je prekršena odredba članka 29. ZION-a i još jednom naglašava kako se predmetni postupak nije vodio prema I. izmjeni i dopuni lokacijske dozvole od 4. srpnja 2019., nego prema pravomoćnoj lokacijskoj dozvoli od 29. srpnja 2015. i rješenje o produženju važenja lokacijske dozvole od 16. listopada 2017., te ističe da je upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske po žalbi Općine Omišalj na presudu donesenu u predmetu pod poslovnim brojem: UsI-1658/2018, pravomoćno okončan donošenjem presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Usž-2666/19 od 4. srpnja 2019. kojom je odbijena žalba Općine Omišalj i potvrđena prvostupanjska presuda kojom su odbijene tužbe Općine Omišalj i Čuf d. o. o., u stečaju protiv I. izmjene i dopune lokacijske dozvole od 26. listopada 2018., a Izmjena i dopuna lokacijske dozvole na koju se tužitelj poziva da nije relevantno za postupak koji se odnosi na nepotpuno izvlaštenje predmetne nekretnine a obzirom da se postupak izvlaštenja za predmetnu nekretninu provodi sukladno pravomoćnoj lokacijskoj dozvoli od 29. srpnja 2015. i rješenju o produženju važenja lokacijske dozvole od 16. listopada 2017. Obzirom na navode tužitelja vezane za iznos naknade utvrđen procjembnim elaboratom, ističe da je uplaćen na račun kod Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske, čime je ispunjena obveza iz članak 41. stavak 3. ZION-a, a u odnosu na prigovor tužitelja da je vlasnik nekretnine koja je predmet izvlaštenja pogrešno označen u prijedlogu za stupanje u posjed, ističe da nije osnovna budući da se u postupku izvlaštenja utvrđivanjem vlasništva rukovodi zemljišno knjižnim podacima ZIS kojim je razvidno da je tužitelj u vrijeme podnošenja prijedloga u zemljišnoj knjizi bio upisan kao Čuf d. o. o., te da otvaranjem stečajnog postupka pravna osoba ne gubi svoj identitet, odnosno da nije došlo do promjene ili prestanka pravne osobe. Vezano za prigovor da je postupak osiguranja o stanju i vrijednosti nekretnine pravaoaljan pred nenadležnim tijelom, da je postupak osiguranja dokaza pokrenut na temelju druge lokacijske dozvole i da trgovačkom društvu Gasfin s. a., nije priznao status stranke u tom postupku, ističe da su ti prigovori usmjereni na drugi upravni postupka i da su potpuno promašeni i pravno irelevantni, a u odnosu na prigovore da je za predmetnu nekretninu sačinjena druga procjena po Visokom procjeniteljskom povjerenstvu, ističe kako je te prigovore tužitelj eventualno mogao isticati u postupku osiguranja dokaza o stanju i vrijednosti nekretnina, a ne u postupku stupanja u posjed predmetne nekretnine i ističe da prigovori nisu osnovani i iz razloga što je zainteresirana osoba dostavila dokaz da je naknadu u visini utvrđeno procjembnim elaboratima stalnih sudskih vještaka Damira Stipanov i Kristine Vitković, uplatilo na poseban račun otvoren kod tuženika, te zaključno napominje da tužiteljeve navode tužitelj ističe paušalno, a da u dokaz istih nisu istaknuli nikakve nove okolnosti i navodi kako je zainteresirana osoba uz zahtjev za stupanje u posjed dostavila dokaze iz članka 41. stavak 3. ZION-a, dok postojanje pravnog i opravdanog interesa, koji nedvojbeno postoji, da nije trebalo posebno dokazivati slijedom odredbe članka 41. stavak 7. ZION-a, čime da su ispunjene sve zakonske pretpostavke za donošenje rješenja kojima se dopušta stupanje u posjed izvlaštene nekretnine u tijeku postupka izvlaštenja i stoga predlaže da se odbije tužba tužitelja kao neosnovana.

Tužitelj se podneskom od 6. studenoga 2019. očitovao na odgovor na tužbu zainteresirane osobe, te navodi da dopis Ureda državne uprave u Primorsko – goranskoj županiji se odnosi na postupka osiguranja dokaza o stanju i vrijednosti nekretnine iz članka 25. ZION-a i da isti postupak ne znači da je podnesen prijedlog za izvlaštenje, da očekivati od stranke da se odmah očituje na dokumentaciju koja mu prethodno nije dostavljena da predstavlja kršenje odredbi iz članka 30. i 52. ZUP-a, te ističe da je tužitelj kao vlasnik, poziv za ročište koje je

žano 30. travnja 2019., zaprimio bez ikakve popratne dokumentacije i to tri dana prije državanja ročišta i da ne postoji nikakvo opravdanje zbog kojeg tuženik nije uz poziv na ročište dostavio tužitelju i popratnu dokumentaciju, čime je postupljeno protivno gore navedenim odredbama ZUP-a. U odnosu na prigovore tužitelja da prijedlog za stupanje u posjed nije podnijela ovlaštena osoba, isti ponavlja već iznijete navode u tužbi, a što se tiče navoda da postupak nije pokrenut na temelju izmijenjene i dopunjene lokacijske dozvole, već na temelju lokacijske dozvole od 29. srpnja 2015. i rješenja o produženju važenja lokacijske dozvole od 16. listopada 2017., da to priznanje zainteresirane osobe otvara čitav niz novih problema jer da izvorna lokacijska dozvola i izmijenjena, dopunjena lokacijska dozvola od 26. listopada 2018. predviđaju sasvim različite zahvate u prostoru, odnosno da jedna predviđa kopneni terminal, a druga plutajući terminal i da se ne radi o „kozmetičkim promjenama“, već o sasvim različitim zahvatima u prostoru, te u nastavku teksta uglavnom ponavlja navode iz tužbe i predlaže usvojiti tužbeni zahtjev.

U tijeku spora održana je rasprava na ročištu 30. prosinca 2019. u prisutnosti opunomoćenika tužitelja i opunomoćenika zainteresirane osobe, a čime je strankama, u smislu odredbe članak 6. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17, u nastavku teksta: ZUS), omogućeno da se izjasne o zahtjevima i navodima druge strane, te o svim činjenicama i pravnim pitanjima odlučnim za rješavanje predmetnog spora.

Opunomoćenik tužitelja ustrajao je kod svih navoda iz tužbe i tužbenog zahtjeva, kao i podneska od 6. studenoga 2019., te je priložio u spis i za suprotne strane podnesak od 30. prosinca 2019., u kojem ponavlja navode iznesene u tužbi i navedenom podnesku, te ističe da je u upravnom postupku bilo potrebno riješiti prethodno pitanje, da li je podnesen uredan zahtjev za stupanje u posjed.

Opunomoćenik zainteresirane osobe ostao je pri svim očitovanjima i navodima iz odgovora na tužbu, te napominje kako su se pred ovim Sudom vodili istovrsni upravni sporovi u kojima su odbijene tužbe tužitelja, među kojima je bio i u ovom sporu tužitelj, te ističe da se radi o istovjetnim prigovorima tužitelja, na koje da se Sud očitovao u svojim presudama pod brojevima: UsI-791, 792, 1058, 1059, 1060/2019, kojim presudama su odbijeni tužbeni zahtjevi tužitelja, te se poziva i na odluke Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, koje se odnose na istovrsne predmete i to Usž- 3545, 3655 i 3508/2019, a koje odluke da se odnose na pitanje priznavanja prava stranke društvu Gasfin iz Luxenbourga.

Opunomoćenik tužitelja je istaknuo kako odluke Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, na koje se poziva zainteresirana osoba, nisu istovjetne i nemaju utjecaj na ovaj upravni spor obzirom da se radi o priznavanju prava stranke društvu Gasfin i radi se o postupku osiguranja dokaza, a ne o stupanju u posjed, a odluke koje je donio ovaj Sud, da također ne mogu imati utjecaj obzirom da iste nisu pravomoćne.

Opunomoćenik zainteresirane osobe u odnosu na današnji podnesak tužitelja, ističe kako se radi o prigovorima koji su u stvari prigovori koji se odnose na postupak izvlaštenja u upravnom postupku.

Opunomoćenik tužitelja je naveo da je odredbom članka 41. ZION-a propisano da se rješenje o stupanju u posjed može donijeti isključivo u tijeku postupka izvlaštenja što znači da bi ovaj Sud trebao utvrditi da li je postupak izvlaštenja bio u tijeku, odnosno da li je isti uredno

pokrenut. S obzirom na navedeno jasno je da se prigovori doneseni na današnjem podnesku postupka stupanja u posjed a ne samo postupka izvlaštenja.

Sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu ovoga spora te u spisu predmeta upravnog postupka koji je prethodio ovom sporu te je Sud po službenoj dužnosti pribavio radi uvida spise od tuženika u svezi nepotpunog izvlaštenja predmetne nekretnine KLASA: UP/I- 943-04/18-01/9 i KLASA: UP/I-943-04/19-01/2 (nadopuna prijedloga za izvlaštenje koji se odnosi na predmetnu nekretninu).

U cilju ocjene zakonitosti osporavanog rješenja tuženika Sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu predmeta upravnog postupka u kojem je doneseno osporavano rješenje tuženika i prvostupanjsko rješenje, te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu predmeta ovog upravnog spora.

Sud je odbio tužiteljev prijedlog da se izvrši uvid u predmet postupka izvlaštenja, ocijenivši taj dokazni prijedlog suvišnim za rješavanje ovoga spora kraj činjenica koje su u ovom sporu nesporne, te činjenica koje su utvrđene uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu predmeta upravnoga postupka i ovoga upravnog spora, a što će se u nastavku obrazložiti.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan.

Iz spisa predmeta upravnog postupka proizlazi da je korisnik izvlaštenja 29. ožujka 2019. zatražio donošenje rješenja o stupanju u posjed nekretnine opisane u izreci pobijanog rješenja, a za koju je podnesen prijedlog za izvlaštenje, te da je je ujedno dostavljen i dokaz da je naknada u visini utvrđenoj procjembenim elaboratom, uplaćena na poseban račun otvoren kod Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske.

U odnosu na prigovor tužitelja kako u upravnom postupku nije riješeno o njegovu zahtjevu da društvo Gasfin S. A. iz Luxembourga, sudjeluje u postupku, prema shvaćanju Suda, u postupku stupanja u posjed nekretnina u postupku izvlaštenja hipotekarnom vjerovniku ne treba priznati svojstvo stranke, jer se odlukom o privremenom stupanju u posjed ne dira u njegova prava i interese. Stoga je tuženik trebao odbiti navedeni zahtjev, te o tome donijeti posebno rješenje, što je tuženik propustio učiniti, koja okolnost nije od utjecaja na rješavanje ove upravne stvari, a niti je društvo Gasfin S. A. u ovom upravnom sporu podnio tužbu.

Odredbom članka 30. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09, dalje ZUP), propisano je da se u postupku stranci mora omogućiti izjašnjavanje o svim činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima važnim za rješavanje upravne stvari. U stavku 2. istog članka propisano je da se bez prethodnog izjašnjavanja stranke postupak može provesti samo ako se usvaja zahtjev stranke ili ako odluka u postupku nema negativan učinak na pravne interese stranke ili kad je tako propisano zakonom.

Odredbom članka 52. stavak 1. ZUP-a, propisano je da stranka ima pravo sudjelovati u ispitnom postupku sve do donošenja odluke o upravnoj stvari, davati izjave i objašnjenja, iznositi činjenice i okolnosti koje su bitne za rješavanje upravne stvari te pobijati točnost navoda koji se ne slažu s njezinim navodima. Stavkom 2. istog članka propisano je da je službena osoba dužna omogućiti stranci izjašnjavanje o svim okolnostima i činjenicama koje su iznesene u ispitnom postupku, o prijedlozima za izvođenje dokaza i podnesenim dokazima, sudjelovanje u izvođenju dokaza i postavljanje pitanja drugim strankama, svjedocima i vještacima preko

žbene osobe, a uz dopuštenje službene osobe i neposredno, kao i upoznavanje s rezultatom izvođenja dokaza i izjašnjavanje o tim rezultatima.

Odredbom članka 100. stavak 3. ZUP-a, propisano je da ako prema okolnostima slučaja prije okončanja postupka treba donijeti rješenje kojim se privremeno uređuju sporna pitanja ili odnosi, rješenje će se donijeti na temelju činjenica poznatih u vrijeme njegova donošenja. To rješenje mora biti označeno kao privremeno (privremeno rješenje). Privremeno rješenje ukinut će se rješenjem kojim se rješava o upravnoj stvari. U stavku 4. istog članka propisano je da se djelomično, dopunsko i privremeno rješenje u pogledu pravnih lijekova i izvršenja smatraju samostalnim rješenjem.

Odredbom članka 41. stavak 1. Zakon o izvlaštenju i određivanju naknade, („Narodne novine“, broj 74/14 i 69/17, dalje ZION), propisano je da korisnik izvlaštenja koji dokaže postojanje pravnog i opravdanog interesa odnosno vjerojatnost nastupa znatne štete može, u tijeku postupka izvlaštenja, podnijeti zahtjev za stupanje u posjed nekretnine za koju je podnesen prijedlog za izvlaštenje. U stavku 2. istog članka propisano je da se zahtjev podnosi Ministarstvu odnosno nadležnom tijelu koje vodi postupak izvlaštenja. U stavku 3. istog članka propisano je da uz zahtjev korisnik izvlaštenja mora dostaviti dokaz da je vlasniku odnosno prijašnjem vlasniku nekretnine isplaćena sporazumno utvrđena naknada ili naknada u visini utvrđenoj procjembenim elaboratom iz članka 25. stavak 2. tog Zakona odnosno da je taj iznos naknade uplaćen na poseban račun koji će Ministarstvo odnosno nadležno tijelo, na zahtjev korisnika izvlaštenja, otvoriti kod Ministarstva odnosno nadležnog tijela koje vodi postupak. U stavku 4. istog članka propisano je da će Ministarstvo odnosno nadležno tijelo odlučiti o zahtjevu iz stavka 1. tog članka bez odgode, a najkasnije u roku od 15 dana od dana zaprimanja urednog zahtjeva. U stavku 7. istog članka propisano je da iznimno, korisnik izvlaštenja ne mora dokazivati postojanje pretpostavki iz stavka 1. tog članka ako se radi o izgradnji građevine ili izvođenju radova javne infrastrukture (kao što su javne ceste, željeznička infrastruktura te vodno gospodarska infrastruktura).

Odredbom članka 43. stavak 1. ZION-a, propisano je da ako je korisnik izvlaštenja stupio u posjed izvlaštene nekretnine u tijeku postupka izvlaštenja, a prijedlog za izvlaštenje bude odbijen, vlasnik nekretnine ima pravo na naknadu štete koju mu je korisnik izvlaštenja nanio stupanjem u posjed nekretnine.

Odredbom članka 33. ZION-a, propisano je da Ministarstvo odnosno nadležno tijelo dužno je u roku od osam dana od dana zaprimanja urednog prijedloga za izvlaštenje nadležnom sudu dostaviti prijedlog za zabilježbu postupka izvlaštenja u zemljišnim ili drugim javnim knjigama.

Odredbom članka 27. stavak 5. ZION-a, propisano je da će Ministarstvo odnosno nadležno tijelo dostaviti korisniku izvlaštenja i vlasniku odnosno posjedniku nekretnine procjembeni elaborat iz članka 25. stavak 2. tog Zakona radi obavijesti.

Prije svega valja reći da je u konkretnom upravnom postupku povrijeđeno pravo stranke na izjašnjavanje iz citiranog članka 30. i članka 52. ZUP-a, a to iz razloga što je iz stanja spisa predmeta upravnog postupka slijedi, kako to pravilno ukazuje tužitelj, da je tužitelj prvi puta saznao za predmetni prijedlog za stupanje u posjed na raspravi koja je održana u upravnom postupku pred tuženikom povodom tog prijedloga, te da je tužitelj na toj raspravi zatražio dodatni rok za očitovanje, ali je taj njegov prijedlog odbijen. Time je onemogućeno tužitelju da

se adekvatno očituje na navedeni prijedlog za stupanje u posjed te da po potrebi izvrši uvid u spis osnovnog postupka izvlaštenja, ukoliko je to smatrao relevantnim.

Međutim, taj propust je Sud otklonio u ovom sporu na način da je omogućio tužitelju uvid u svu relevantnu dokumentaciju.

U svezi tih navoda tužitelja valja reći da je sporno je li za stupanje u posjed potrebno da je postupak izvlaštenja u tijeku ili je dovoljno da je zahtjev za izvlaštenje podnesen, odnosno da li se u postupku stupanja u posjed treba kao prethodno pitanje ispitivati je li zahtjev za izvlaštenje uredan.

Odredba članka 41. ZION-a predstavlja iznimku od općeg pravila iz prethodnog članka 40. ZION-a po kojem korisnik izvlaštenja stječe pravo na posjed izvlaštene nekretnine danom pravomoćnosti rješenja o izvlaštenju i znači da korisnik izvlaštenja može i prije pravomoćnog okončanja postupka izvlaštenja stupiti u posjed nekretnine koja još nije izvlašćena.

Međutim, po stavu Suda za stupanje u posjed prije pravomoćnosti rješenja o izvlaštenju jedino je odlučno da je za nekretninu za koju je se traži stupanje u posjed podnesen prijedlog za izvlaštenje od strane iste osobe koja je podnijela i prijedlog za stupanje u posjed i da u trenutku odlučivanja o prijedlogu za stupanje u posjed eventualno nije doneseno rješenje o odbijanju ili odbacivanju prijedloga za izvlaštenje, a u konkretnom slučaju nije sporno da takvo rješenje nije doneseno. Osim toga, u konkretnom slučaju prijedlog za izvlaštenje je dostavljen nadležnom sudu radi zabilježbe u zemljišnim knjigama sukladno citiranom članku 33. ZION-a, što je vidljivo iz izvotka iz zemljišne knjige Općinskog suda u Crikvenici, Zemljišnoknjižnog odjela Krk, u kojem je vidljivo da je temeljem zahtjeva od 2. travnja 2019. pod poslovnim brojem: Z-4316/19, upisana zabilježba, pokretanje postupka nepotpunog izvlaštenja radi izgradnje terminala za ukapljeni prirodni plin, dopis Ministarstva pravosuđa, Uprave za građansko, trgovačko i upravno pravo, Sektora za propise izvlaštenja, naknade za oduzetu imovinu i upravni nadzor, KLASA: UP/I-943-04/19-01/4 od 27. ožujka 2019.

Dakle, prilikom odlučivanja o prijedlogu za stupanje u posjed se ne ispituje kao prethodno pitanje je li prijedlog za izvlaštenje uredan, već se to ispituje u postupku izvlaštenja. Na to ukazuje i odredba članka 43. ZION-a koja propisuje što se događa ako prijedlog za izvlaštenje bude odbijen, a po stavu Suda isto se analogno odnosi i na situaciju ako prijedlog za izvlaštenje bude odbačen.

Naime, u slučaju da se u postupku stupanja u posjed dopusti da se kao prethodno pitanje ispituje je li prijedlog za izvlaštenje uredno podnesen, to bi moglo dovesti do situacije da se u okviru odlučivanja o stupanju u posjed o tom pitanju drugačije odluči od postupka izvlaštenja, što bi imalo za posljedicu da postupak izvlaštenja traje, a da korisnik izvlaštenja ne može stupiti u posjed nekretnine za koju se vodi postupak izvlaštenja, što nije svrha instituta stupanja u posjed. Stoga po stavu Suda stupanje u posjed predstavlja sporedni zahtjev o kojem se treba odlučivati unutar postupka izvlaštenja i koji slijedi pravnu sudbinu postupka izvlaštenja. Dakle, stupanje u posjed po svojoj prirodi ne može biti neovisno od izvlaštenja. Tome u prilog ide i činjenica da se u Konačnom prijedlogu Zakona o izmjenama i dopunama ZION-a („Narodne novine“, broj 69/17) navodi da se institut prijevremene predaje u posjed treba tretirati kao privremena mjera. Stoga je tuženik trebao o prijedlogu za stupanje u posjed odlučivati u okviru postupka nepotpunog izvlaštenja predmetne nekretnine ili je trebao sukladno članku 44. ZUP-a spojiti te postupke (ukoliko je prijedlog za stupanje u posjed zaprimljen kao zaseban upravni postupak).

Međutim, neovisno od toga što predmetni zahtjev za stupanje u posjed nije spojen s osnovnim postupkom nepotpunog izvlaštenja predmetne nekretnine, u konkretnom slučaju nesporno je da je prijedlog za nepotpuno izvlaštenje predmetne nekretnine podnesen i da taj prijedlog nije odbačen ili odbijen do donošenja rješenja o stupanju u posjed, a pored toga u sporu je utvrđeno da je prijedlog za nepotpuno izvlaštenje predmetne nekretnine dostavljen nadležnom Sudu radi zabilježbe kako je već prethodno pojašnjeno.

Naime, sukladno citiranom članku 100. stavak 3. ZUP-a, privremeno rješenje kojim se uređuje neki odnos, ovdje stupanje u posjed dok još nije pravomoćno okončan postupak izvlaštenja, donosi se na temelju činjenica koje su poznate u vrijeme njegova donošenja, a te činjenice su u konkretnom slučaju da je prijedlog za nepotpuno izvlaštenje podnesen i da nije doneseno rješenje o njegovom odbacivanju ili odbijanju, a ukoliko se takvo rješenje eventualno naknado donese (nakon što se tužitelj očituje u osnovnom postupku nepotpunog izvlaštenja) to će imati za posljedicu postupanje sukladno citiranom članku 43. stavak 1. ZION-a.

U odnosu na navode tužitelja da prijedlog za nepotpuno izvlaštenje nije podnijela ovlaštena osoba i da uz prijedlog za nepotpuno izvlaštenje nije bila priložena pravomoćna lokacijska dozvola navodi se da je za ovaj postupak stupanja u posjed bitno da je u prijedlogu za nepotpuno izvlaštenje i u zahtjevu za stupanje u posjed navedena ista osoba i da se ti zahtjevi odnose na istu česticu (a što je u konkretnom slučaju ispunjeno), da je korisnik izvlaštenja dokazao postojanje pravnog i opravdanog interesa odnosno vjerojatnost nastupa znatne štete (a što je u konkretnom slučaju zainteresirana osoba dokazala na temelju odredaba Zakona o terminalu za UPP), te da je korisnik izvlaštenja dostavio dokaz da je vlasniku odnosno prijašnjem vlasniku nekretnine isplaćena naknada u visini utvrđenoj procjembenim elaboratom na poseban račun kod Ministarstva (a što je u konkretnom slučaju zainteresirana osoba također dokazala potvrdom koju je priložila uz zahtjev za stupanje u posjed). Svi ostali prigovori tiču se osnovnog postupka nepotpunog izvlaštenja te se ne mogu ispitivati prilikom odlučivanja o stupanju u posjed.

U odnosu na navode tužitelja da zainteresirana osoba ne može stupiti u posjed predmetne nekretnine iz razloga što da naknada koja je utvrđena procjembenim elaboratom nije valjana utvrđena jer je postupak osiguranja dokaza vođen pred nenadležnim tijelom, navodi se da je za postupak stupanja u posjed dovoljno to da je zainteresirana osoba isplatila naknadu na temelju procjembenog elaborata koji je bio osnova za pokretanje postupka nepotpunog izvlaštenja, a da li je taj elaborat valjano sačinjen ispitivati će se u postupku nepotpunog izvlaštenja. Osim toga čim tužitelj u postupku nepotpunog izvlaštenja ospori procjembeni elaborat, a prigovori ne budu otklonjeni, taj elaborat se ne može koristiti već se pristupa izradi nove procjene u okviru samog postupka nepotpunog izvlaštenja.

U odnosu na navode tužitelja da ne postoji rješenje o osiguranju dokaza pa da se ne zna kolika bi se naknada morala isplatiti vlasniku za nepotpuno izvlaštenu nekretninu navodi se da sukladno citiranom članku 27. stavak 5. ZION-a; postupak stupanja u posjed završava obaviješću – dostavljanjem procjembenog elaborata, a ZION ovdje ima prednost u primjeni u odnosu na opća pravila upravnog postupka koja su propisana ZUP-om.

Slijedom svega navedenoga, osporavano rješenje tuženika ocjenjeno je zakonitim pa je stoga Sud na temelju članka 57. stavak 1. ZUS-a odbio tužbeni zahtjev tužitelja kako je to navedeno u točki I. izreke ove presude.

Odluka Suda o troškovima spora iz točke II. i III. izreke ove presude temelji se na odredbi članka 79. stavak 4. ZUS-a i odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne Novine“, broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, dalje Tarifa). Obzirom da tužitelj nije uspio u ovom sporu, to je dužan snositi svoje troškove ovog spora, ali i troškove zainteresirane osobe (tako i Ustavni sud Republike Hrvatske u odlukama broj U-III-2086/2018 od 9. travnja 2019. i broj U-III-2279/2018 od 9. travnja 2019.).

Zainteresiranoj osobi je kao nužan i opravdan priznat zatraženi trošak zastupanja po odvjetniku prilikom sastava odgovora na tužbu (Tbr. 23. t. 1. u svezi Tbr. 50.) u iznosu od 2.500,00 kn (budući se sukladno članka 79. stavak 2. ZUS-a vrijednost predmeta spora smatra neprocjenjivom), te trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu za raspravu održanoj 30. prosinca 2019. u iznosu od 2.500,00 kn (Tbr. 23. t. 2. u svezi Tbr. 50), sve uvećano za pripadajući iznos poreza na dodanu vrijednost po stopi od 25% (Tbr. 42. Tarife), i to u ukupnom zbrojenom iznosu od 6.250,00 kn.

Zainteresiranoj osobi nije priznat zatraženi trošak izbivanja iz pisarnice njezinog opunomoćenika radi pristupa na navedena ročišta iz razloga što nije riječ o troškovima koji su bili nužni za vođenje ovog spora pa se stoga ne radi o opravdanom izdatku u smislu članka 79. stavak 1. ZUS-a, te se taj trošak ne može prevaliti na teret druge strane. Naime, po ocjeni ovoga suda i prema prihvaćenom stajalištu sudske prakse trošak zastupanja po odvjetniku čije je sjedište izvan područja suda pred kojim se vodi spor može iznositi samo toliko koliko bi iznosio i trošak odvjetnika čije je sjedište u mjestu suda koji vodi spor. Dakle, jedno je odnos opunomoćenika i stranke, a drugo je teret troškova koje je dužna snositi protivna strana. Kod potpunog se gledaju samo troškovi koji su bili neophodni (nužni) za vođenje spora, a trošak izbivanja iz pisarnice odvjetnika nije nužan trošak u situaciji kada u sjedištu suda ima drugih odvjetnika.

Također zainteresiranoj osobi nije priznat trošak za pristup na ročište za objavu presude jer se isto tako ne radi o trošku koji je bio nužan za vođenje spora.

Zainteresirana osoba je zatražila i trošak sudske pristojbe. Međutim, kako je tužbeni zahtjev odbijen, to zainteresirana osoba nije u obvezi plaćati sudsku pristojbu, već tužitelj pa stoga taj trošak nije niti nastao zainteresiranoj osobi.

U Rijeci 31. prosinca 2019.

S u t k i n j a

Danica Vučinić, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokome upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu (četiri primjerka), u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66.a i članak 66. stavak 5. ZUS).

ostaviti:

- opunomoćeniku tužitelja Marku Zagorcu, odvjetniku u Rijeci, Ante Starčevića 5
- tuženiku Ministarstvu pravosuđa Republike Hrvatske, Upravi za građansko, trgovačko i upravno pravo, Zagreb, Ulica grada Vukovara 49
- opunomoćeniku zainteresirane osobe mr. sc. Davorinu Cmrečkom, odvjetniku u Zagrebu, Petrinjska ulica 45/IV

Za točnost otpavka – ovlaštena službenica:

Sanja Misirača

